

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2022. gada 24. marts (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 9. pants – Nodokļa maksājums – 295. un 296. pants – Vienotas likmes režīms lauksaimniekiem – Lauļnie, kas nodarbojas ar lauksaimniecisku darbību, izmantojot laulāto mantas kopību ietilpstošu mantu – Iespēja šos laulātos uzskatīt par atsevišķiem PVN maksājumiem – Viena laulātā izvēle atteikties no vienotas likmes lauksaimnieka statusa un piemērot savai darbībai parasto PVN režīmu – Otra laulātā vienotas likmes lauksaimnieka statusa zaudēšana

Lietā C-697/20

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Naczelny Sąd Administracyjny* (Augstākā administratīvā tiesa, Polija) iesniedza ar 2020. gada 22. jūlija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 21. decembrī, tiesvedībā

W.G.

pret

Dyrektor Izby Skarbowej w L.,

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja I. Ziemeles, tiesneši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] un A. Kumins [*A. Kumin*] (referenti),

ģenerālvokāts: N. Emiliu [*N. Emiliou*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- W.G. vērā – *T. Mięek, doradca podatkowy*,
- *Dyrektor Izby Skarbowej w L.* vērā – *M. Kościński*,
- Polijas valdības vērā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vērā – *L. Lozano Palacios* un *M. Siekierzyńska*, pārstāves,

ģemot vērā pāc ģenerālvokāta uzklaušanas pieņemto lēmumu izskatīt lietā bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 9., 295. un 296. panta interpretāciju.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp W.G. un *Dyrektor Izby Skarbowej w L.* (L. finanšu pārvaldes direktors, Polija) par pievienotās vērtības nodokli (PVN) dažos 2011. gada mēnešos.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 PVN direktīvas 9. panta 1. punkts ir noteikts:

“Nodokļa maksātājs” ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

Jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbību, tostarp kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbību, uzskata par “saimniecisku darbību”. Materiāla vai nemateriāla pārsuma izmantošana ar noliku gūt no tā ilglaicīgus ienākumus jo paši ir uzskatāma par saimniecisku darbību.”

4 Šīs direktīvas XII sadaļā “paši režīmi” tostarp ir ietverta 2. nodaļa “Kopējais vienotas likmes režīms lauksaimniekiem”, kurā ietilpst minētās direktīvas 295.–305. pants.

5 PVN direktīvas 295. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

1) “lauksaimnieks” ir jebkurš nodokļa maksātājs, kas veic darbību lauksaimniecības, mežsaimniecības vai zivsaimniecības uzņēmumā;

2) “lauksaimniecības, mežsaimniecības vai zivsaimniecības uzņēmums” ir uzņēmums, ko saistībā ar VII pielikuma uzskaitējuma ražošanas darbībām par todu uzskata katra dalībvalsts;

3) “vienotas likmes lauksaimnieks” ir lauksaimnieks, uz kuru attiecas šajā nodaļā minētais vienotas likmes režīms;

[..].”

6 Šīs direktīvas 296. panta 1. un 2. punkts ir noteikts:

1. Ja parastais PVN režīms vai, attiecīgā gadījumā, 1. nodaļā paredzētais pāršais režīms lauksaimniekiem varētu radīt grūtības, dalībvalstis var minētajiem lauksaimniekiem saskaņā ar šo nodaļu piemērot vienotās likmes režīmu, kas paredzēts, lai kompensētu PVN, kas samaksāts par vienotas likmes lauksaimnieku precēm un pakalpojumiem.

2. Katra dalībvalsts var izslēgt konkrētās lauksaimnieku kategorijas no vienotās likmes režīma piemērošanas, kār lauksaimniekus, par kuriem nav paredzams, ka parastā PVN režīma vai 281. pantā paredzēto vienkāršoto procedūru piemērošana viņiem varētu radīt administratīvas grūtības.”

Polijas tiesības

7 Saskaņā ar 2004. gada 11. marta *ustawa o podatku od towarów i usług* (Likums par preču un pakalpojumu nodokli; Dz. U. 2004, Nr. 54, 535. pozīcija), redakcijā, kas piemērojama pamatlietas faktiskajiem apstākļiem (turpmāk tekstā – “PVN likums”), 15. pantu:

“1. Nodokļa maksātāji ir juridiskas personas, organizatoriskās vienības bez juridiskās personas statusa un fiziskas personas, kas patstāvīgi veic jebkuru 2. punktā norādīto saimniecisko darbību neatkarīgi no šīs darbības mērķa un rezultāta.

[..]

4. Fiziskas personas, kas nodarbojas tikai ar lauksaimniecību, mežsaimniecību vai zivsaimniecību, ir uzskatāmas par nodokļa maksātājiem, ja tās ir iesniegušas 96. panta 1. punktā minēto reģistrācijas pieteikumu.

5. Šā panta 4. punkta noteikumi ir *mutatis mutandis* piemērojami fiziskām personām, kas nodarbojas tikai ar lauksaimniecību apstākļos, kuri nav minēti 4. punktā.

[..]”

8 Saskaņā ar šā likuma 43. panta 1. punktu:

“No nodokļa atbrīvo:

[..]

3) vienotas likmes lauksaimnieka veiktas ražojumu no pašā īstenotas lauksaimnieciskās darbības piegādes un vienotas likmes lauksaimnieka sniegtus lauksaimnieciskus pakalpojumus;

[..].”

9 Minētā likuma 96. pantā ir paredzēts:

“1. Šā likuma 15. pantā minētajām personām pirms 5. pantā minētā pirmā darījuma veikšanas dienas ir jāiesniedz reģistrācijas pieteikums nodokļu administrācijas direktoram, ievērojot šā panta 3. punkta noteikumus.

2. Attiecībā uz 15. panta 4. un 5. punktā minētajām fiziskajām personām reģistrācijas pieteikumu var iesniegt tikai viena no personām, kurai tiks izrakstīti rēķini, iegādājoties preces un pakalpojumus, un kura izraksta rēķinus par lauksaimniecības ražojumu pārdošanu.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

10 2010. gada 31. decembrī W.G., kura divās no sešām lauksaimniecības uzņēmuma vīstākēm, kas ir kopīpašumā ar laulāto, nodarbojas ar broileru audzēšanu, iesniedza PVN likuma 96. pantā paredzēto PVN reģistrācijas pieteikumu, tādējādi atsakoties no vienotas likmes lauksaimnieka statusa, kas viņai bija līdz tam. Savukārt W.G. laulātais, kurš, būdams vienotas likmes lauksaimnieks, pērtis pārējās šīs saimniecības vīstākēs ar nodarbojas ar broileru audzēšanu, šādu darbību neveica.

11 2016. gada 29. augustā W.G. iesniedza pieteikumus par PVN koriģēšanu, līdzot konstatēt

p?rmaks?to PVN, kas samaks?ts par 2011. gada febru?ri, apr?li, j?niju, augustu, oktobri un novembri.

12 Ar 2016. gada 26. oktobra l?mumu nodok?u administr?cijas kompetentais direktors atteic?s apmierin?t šo pieteikumu. Šis atteikums tika apstiprin?ts ar L. finanšu p?rvaldes kompetent? direktora 2017. gada 28. febru?ra l?mumu. Š? p?d?j? min?t? iest?de uzskat?ja, ka, t? k? W.G. bija iesniegusi re?istr?cijas pieteikumu un bija nodok?a maks?t?ja, uz kuru attiecas parastais PVN rež?ms, tieši W.G. bija PVN maks?t?ja statuss saist?b? ar vi?as lauksaimniecisko darb?bu lauksaimniec?bas uz??mum?, kas ietilpst laul?to kop?pašum?. T?d?j?di W.G. re?istr?cijas pieteikuma iesniegšanas sekas ir sk?rušas ar? vi?as laul?to, kas š? iemesla d?? zaud?ja vienotas likmes lauksaimnieka statusu.

13 W.G. par šo p?d?jo min?to l?mumu celt? pras?ba *Wojewódzki S?d Administracyjny w L.* (L. vojevodistes administrat?v? tiesa, Polija) ar 2017. gada 17. augusta spriedumu tika noraid?ta. Š? tiesa nosprieda, ka tad, ja kop?gaj? lauksaimniec?bas uz??mum? laul?tie, kas ir noteikuši mantas kop?bas tiesisko rež?mu, veic t?da paša veida lauksaimniecisku darb?bu, tikai viens no laul?tajiem var b?t PVN maks?t?js. Apst?klim, ka šaj? gad?jum? W.G. un vi?as laul?tais lauksaimniec?bas uz??mum? apsaimniekoja daž?das vistu fermas, šaj? zi?? neesot noz?mes.

14 W.G. iesniedza kas?cijas s?dz?bu *Naczelny S?d Administracyjny* (Augst?k? administrat?v? tiesa, Polija) – iesniedz?jties?.

15 Š? tiesa nor?da, ka uzdots jaut?jums ir par to, vai laul?ta p?ra kop?gaj? lauksaimniec?bas uz??mum? viens laul?tais var tikt aplikts ar nodokli atbilstoši parastajam PVN rež?mam un otrs laul?tais – izmantot vienot?s likmes rež?mu lauksaimniekiem un vai viena laul?t? atteikšan?s no vienot?s likmes rež?ma noteikti rada sekas otram laul?tajam.

16 Min?t?s tiesas skat?jum? no PVN likuma 15. panta 1. un 2. punkta, k? ar? no PVN direkt?vas 9. panta izriet, ka vien?bas kvalific?šana par “nodok?a maks?t?ju” noz?m?, ka t? veic saimniecisku darb?bu patst?v?gi. T?d?j?di š?s ties?bu normas, apl?kotas atseviš?i, neliedzot diviem atseviš?iem nodok?u maks?t?jiem veikt darb?bu vien? un taj? paš? lauksaimniec?bas uz??mum?, ja vien tie savu darb?bu veic patst?v?gi.

17 Tom?r iesniedz?jtiesa preciz?, ka attiec?b? uz fizisk?m person?m, kas min?tas PVN likuma 15. panta 4. un 5. punkt?, š? likuma 96. pant? ir paredz?ts, ka re?istr?cijas pieteikumu var aizpild?t tikai viena no person?m, kuras v?rd? tiek izrakst?ti r??ini par pre?u un pakalpojumu ieg?di un izsniegti r??ini par lauksaimniec?bas pre?u p?rdošanu vai pakalpojumu sniegšanu. K? apstiprin?ts valsts judikat?r?, no š?m ties?bu norm?m izrietot, ka tikai t? persona, kas ir iesniegusi re?istr?cijas pieteikumu, var b?t nodok?a maks?t?ja un ka l?dz ar to divu personu, kas ir nodok?a maks?t?ji vien? un taj? paš? lauksaimniec?bas uz??mum?, kumul?cija nav pie?aujama.

18 Š? tiesa uzskata, ka neviena PVN direkt?vas norma skaidri ne?auj ieviest š?du rež?mu, k? rezult?t? lauksaimniec?bas uz??mumiem tiek paredz?ta ?paša pieeja. Š?dos apst?k?os šis rež?ms ?aujot nov?rst ?aunpr?t?gas izmantošanas rašanos, sadalot lauksaimniec?bas uz??mumu vair?k?s vien?b?s, un ?stenot t?dus vienotas likmes rež?ma lauksaimniekiem m?r?us k? administrat?vo proced?ru lauksaimniekiem vienk?ršošana.

19 Turkl?t min?t? tiesa šaub?s par to, vai ir noz?me tam, ka W.G. un vi?as laul?tajam bija atseviš?i bankas konti apsaimniekoto fermu vajadz?b?m un ka vi?i atseviš?i p?rvald?ja lauksaimniec?bai paredz?tos l?dzek?us. T?d?j?di saimniec?bas esot atš?ir?gas no ekonomisk?, finanšu un organizatorisk? viedok?a, jo katra saimniec?ba darbojas k? neatkar?gs uz??mums.

20 L?dz ar to *Naczelny S?d Administracyjny* (Augst?k? administrat?v? tiesa), šauboties par

PVN likuma 15. panta 4. un 5. punktu paredzētā režīma atbilstību PVN direktīvai, nolūma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

- “1) Vai [PVN] direktīvas noteikumiem un it īpaši tās 9., 295. un 296. pantam pretrunā ir tādā valsts prakse, kura izveidota, pamatojoties uz [PVN likuma] 15. panta 4. un 5. punktu, un liedz iespēju par atsevišķiem PVN maksājumiem atzīt laulātos, kuri veic lauksaimniecības darbību lauksaimniecības uzņēmumā, izmantojot mantu, kura ietilpst laulāto koppašumā?
- 2) Vai, lai atbildētu uz pirmo jautājumu, nozīmē ir tam, ka saskaņā ar valsts praksi viena laulātā izvērle, ka viņa saimnieciskā darbība tiek aplūkta ar nodokli, piemērojot parasto PVN režīmu, nozīmē, ka otrs laulātais zaudē vienotas likmes lauksaimnieka statusu?
- 3) Vai, lai atbildētu uz pirmo jautājumu, ir nozīmē tam, ka ir iespējams skaidri nošķirt kopāsumu, ko saimnieciskās darbības vajadzībām katrs no laulātajiem izmanto patstāvīgi un neatkarīgi?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

21 Ar šiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai PVN direktīvas 9., 295. un 296. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretēja tādā dalībvalsts prakse, kas liedz iespēju par atsevišķiem PVN maksājumiem atzīt laulātos, kuri veic lauksaimnieciskā darbību vien un tajā pašā uzņēmumā, izmantojot laulāto kopāsumā ietilpstošu mantu, tostarp gadījumā, kad ir iespējams nodalīt mantu, ko katrs no laulātajiem izmanto savas darbības vajadzībām, kā rezultātā atbilstoši šai praksei apstākļos, kad laulātie veic lauksaimnieciskā darbību vienotas likmes režīmā lauksaimniekiem, viena laulātā izvērle savai darbībai piemērot parasto PVN režīmu nozīmē, ka otrs laulātais zaudē vienotas likmes lauksaimnieka statusu.

22 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar PVN direktīvas 9. panta 1. punkta pirmo daļu “nodokļa maksātājs” ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimnieciskā darbību neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

23 Šajā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru PVN direktīvas 9. pants ir noteikta, oti plaša PVN piemērošanas joma (spriedumi, 2005. gada 21. aprīlis, HE, C-25/03, EU:C:2005:241, 40. punkts, kā arī 2018. gada 13. jūnijs, *Polfarmex*, C-421/17, EU:C:2018:432, 39. punkts un tajā minētā judikatūra). Darbību parasti atzīst par “saimniecisku” šā 9. panta izpratnē, ja tā ir ilga laika un tiek veikta par atlīdzību, ko saņem darbības veicējs (spriedums, 2018. gada 13. jūnijs, *Polfarmex*, C-421/17, EU:C:2018:432, 38. punkts un tajā minētā judikatūra). Papildus, lai konstatētu, ka saimnieciskā darbība tiek veikta patstāvīgi, ir jāpārbauda, vai attiecīgā persona veic darbības savā vārdā, savas intereses un pati par to atbild, kā arī uzēmas ekonomisko risku, kas saistīts ar tās darbību veikšanu (spriedums, 2016. gada 12. oktobris, *Nigl* u.c., C-340/15, EU:C:2016:764, 28. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Visbeidzot, nodokļa maksātāja statuss ir jāvērtē, pamatojoties vienīgi uz minētajā 9. pants noteiktajiem kritērijiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 21. aprīlis, HE, C-25/03, EU:C:2005:241, 41. punkts).

24 No iepriekšējā punkta atgādinātās judikatūras izriet, ka personai, kas veic lauksaimnieciskā darbību tādā saimniecībā, kas tai laulāto mantas kopībā pieder kopā ar tās laulāto, ir nodokļa maksātāja statuss PVN direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē, ja šā darbība tiek veikta patstāvīgi, jo attiecīgā persona rīkojas savā vārdā, uz sava rēķina un ar savu atbildību un viena pati uzēmas ekonomisko risku, kas saistīts ar tās darbību.

25 Šajā ziņā būtiska norāde var būt fakts, ka laulātie atsevišķi pārvalda apsaimniekotajām lauku saimniecībām paredzētos resursus, kas no ekonomiskā, finansiālā un organizatoriskā viedokļa ir atšķirīgi. Savukārt tam vien, ka šie laulātie veic savu darbību vien un tajā pašā lauksaimniecības uzņēmumā, kas tiem pieder, pamatojoties uz laulāto mantas kopību, nav

nozmes.

26 Š? sprieduma 24. punkt? izdar?to secin?jumu neatsp?ko PVN direkt?vas 295. un 296. pants, kas ir da?a no š?s direkt?vas norm?m par kop?jo vienotas likmes rež?mu lauksaimniekiem.

27 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka, lai gan š?s direkt?vas 295. panta 1. punkt? ir defin?ti š? rež?ma piem?rošanai noz?m?gi j?dzieni, min?t?s direkt?vas 296. panta 1. punkt? ir paredz?ts, ka dal?bvalstis var piem?rot lauksaimniekiem, kuriem it ?paši parastais PVN rež?ms var?tu rad?t gr?t?bas, vienotas likmes rež?mu, kas paredz?ts, lai kompens?tu PVN, kurš samaks?ts par vienotas likmes lauksaimnieku prec?m un pakalpojumiem, un 2. punkt? ir piebilsts, ka katra dal?bvalsts var izsl?gt konkr?tas lauksaimnieku kategorijas no vienot?s likmes rež?ma piem?rošanas, k? ar? lauksaimniekus, par kuriem nav paredzams, ka it ?paši parast? PVN rež?ma piem?rošana vi?iem var?tu rad?t administrat?vas gr?t?bas.

28 No š?m ties?bu norm?m nevar secin?t, ka gad?jum?, kad darb?ba tiek veikta lauksaimniec?bas uz??mum?, dal?bvalsts var ierobežot personas iesp?ju re?istr?ties k? PVN maks?t?jam tikai t?d??, ka t?s laul?tais šo pašu uz??mumu izmanto sav?m ar PVN apliekam?m darb?b?m.

29 T?d?j?di princip? ar PVN direkt?vu nav sader?ga t?da dal?bvalsts prakse, kas liedz iesp?ju par atseviš?iem PVN maks?t?jiem atz?t laul?tos, kuri veic lauksaimniecisku darb?bu vien? un taj? paš? uz??mum?, izmantojot laul?to mantas kop?b? ietilpstošu mantu.

30 Paturot to pr?t?, pamatlietas ?patn?ba ir t?, ka viens laul?tais veic savu darb?bu atbilstoši parastajam PVN rež?mam, kam?r otram laul?tajam joproj?m tiek piem?rots vienotas likmes rež?ms lauksaimniekiem. L?dz ar to ir j?p?rbauda, vai dal?bvalsts, lai nov?rstu vienlaic?gu divu daž?du statusu past?v?šanu laul?tajiem, var paredz?t, ka viena laul?t? atteikšan?s no vienotas likmes rež?ma lauksaimniekiem noz?m?, ka otrs laul?tais zaud? vienotas likmes lauksaimnieka statusu.

31 Iesniedz?jtiesa preciz?, ka pamatliet? apl?kot?s prakses m?r?is ir nov?rst ?aunpr?t?gu izmantošanu, kas var b?t saist?ta ar lauksaimniec?bas uz??muma sadal?šanu vair?k?s vien?b?s t?d?j?di, lai vienam laul?tajam tiktu piem?rots vienotas likmes rež?ms lauksaimniekiem, savuk?rt otram saska?? ar parasto PVN rež?mu b?tu ties?bas uz priekšnodok?a atskait?šanu.

32 Šaj? zi?? ir j?nor?da, ka c??a pret kr?pšanu, izvair?šanas no nodok?u maks?šanas, k? ar? iesp?jamu ?aunpr?t?gu izmantošanu ir PVN direkt?v? atz?ts un ar to veicin?ts m?r?is (spriedums, 2020. gada 4. j?nijs, C.F. (Nodok?u rev?zija), C?430/19, EU:C:2020:429, 42. punkts un taj? min?t? judikat?ra). Tom?r pamatliet? apl?kot? prakse, cikt?l t? gad?jum?, kad, vienam laul?tajam re?istr?joties parastaj? PVN rež?m?, otrs laul?tais katr? zi?? zaud? vienotas likmes lauksaimnieka statusu, galu gal? ir l?dzv?rt?ga visp?r?jam pie??mumam par kr?pšanu, kas ir j?uzskata par nesam?r?gu, lai sasniegtu kr?pšanas nov?ršanas m?r?i (p?c analo?ijas skat. spriedumus, 2020. gada 11. j?nijs, SCT, C?146/19, EU:C:2020:464, 39. punkts un taj? min?t? judikat?ra, k? ar? 2021. gada 15. apr?lis, *Finanzamt für Körperschaften Berlin*, C?868/19, nav public?ts, EU:C:2021:285, 63. punkts).

33 L?dz ar to t?dos apst?k?os k? pamatliet? kompetentajai nodok?u administr?cijai ir j?p?rbauda, vai, ?emot v?r? konkr?to situ?ciju, otra laul?t? vienotas likmes lauksaimnieka statusa zaud?šana ir nepieciešama, lai nov?rstu ?aunpr?t?gas izmantošanas un kr?pšanas risku, ko laul?tie nevar nov?rst, iesniedzot atbilstošus pier?d?jumus, kas tostarp pier?d?tu, ka katrs no vi?iem savu darb?bu veic patst?v?gi.

34 J?piebilst, k? ir atg?din?ts š? sprieduma 27. punkt?, ka PVN direkt?vas 296. panta 1.

punkt? ir paredz?ts, ka dal?bvalstis “var [...] piem?rot” lauksaimniekiem, kuriem parastais PVN rež?ms rad?tu gr?t?bas, vienotas likmes rež?mu, un 2. punkt? ir preciz?ts, ka katra dal?bvalsts no vienotas likmes rež?ma “var izsl?gt” it ?paši lauksaimniekus, par kuriem nav paredzams, ka parast? PVN rež?ma piem?rošana vi?iem var?tu rad?t administrat?vas gr?t?bas.

35 Papildus – Tiesa ir nospriedusi, ka vienotas likmes rež?ms lauksaimniekiem ir atk?pes rež?ms, kas ir iz??mums no parast? PVN rež?ma un kas t?d?? ir piem?rojams tikai, cikt?l tas nepieciešams t? m?r?a sasniegšanai. Viens no š? rež?ma m?r?iem ir vienk?ršošanas pien?kums, kas ir j?l?dzsvaro ar lauksaimniekiem uzlikt? PVN priekšnodok?a sloga kompens?šanas m?r?i (spriedums, 2016. gada 12. oktobris, *Nigl* u.c., C?340/15, EU:C:2016:764, 37. un 38. punkts, k? ar? tajos min?t? judikat?ra).

36 L?dz ar to, ja konkr?tas pamatliet? apl?kotas situ?cijas p?rbaude atkl?j, ka laul?to lauksaimniecisk?s darb?bas veikšana vien? un taj? paš? uz??mum? un izmantojot mantu, kas ietilpst laul?to mantas kop?b? – patst?v?gi un katram saska?? ar parasto PVN rež?mu –, nerada administrat?vas gr?t?bas sal?dzin?jum? ar situ?ciju, kad vienam laul?tajam tiktu piem?rots šis parastais rež?ms un otram – vienotas likmes rež?ms, attiec?g? dal?bvalsts var pamatoti nolemt, ka tad, ja viens laul?tais atsak?s no vienotas likmes rež?ma, tas noz?m?, ka otrs laul?tais zaud? vienotas likmes lauksaimnieka statusu.

37 ?emot v?r? visus iepriekš min?tos apsv?rumus, uz uzdotajiem jaut?jumiem ir j?atbild, ka PVN direkt?vas 9., 295. un 296. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka:

– tiem ir pret?ja t?da dal?bvalsts prakse, kas liedz iesp?ju par atseviš?iem PVN maks?t?jiem atz?t laul?tos, kuri veic lauksaimniecisku darb?bu vien? un taj? paš? uz??mum?, izmantojot laul?to kop?gaj? mant? ietilpstošu mantu gad?jum?, kad katrs no šiem laul?tajiem veic saimniecisko darb?bu patst?v?gi;

– tie pie?auj to, ka apst?k?os, k?dos laul?tie veic šo lauksaimniecisko darb?bu saska?? ar vienotas likmes rež?mu lauksaimniekiem, viena laul?t? izv?le savai darb?bai piem?rot parasto PVN rež?mu izraisa vienotas likmes lauksaimnieka statusa zaud?šanu otram laul?tajam, ja p?c konkr?t?s situ?cijas p?rbaudes š?s sekas ir nepieciešamas, lai nov?rstu ?aunpr?t?gas izmantošanas un kr?pšanas risku, ko laul?tie nevar nov?rst, iesniedzot atbilstošus pier?d?jumus, vai ja tas, ka šie laul?tie veic šo darb?bu patst?v?gi un katrs saska?? ar parasto PVN rež?mu, nerada administrat?vas gr?t?bas sal?dzin?jum? ar situ?ciju, kad laul?tajiem vienlaikus ir divi daž?di statusi.

Par ties?šan?s izdevumiem

38 Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (sest? pal?ta) nospriež:

Padomes Direkt?vas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu 9., 295. un 296. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka:

– tiem ir pret?ja t?da dal?bvalsts prakse, kas liedz iesp?ju par atseviš?iem pievienot?s v?rt?bas nodok?a (PVN) maks?t?jiem atz?t laul?tos, kuri veic lauksaimniecisku darb?bu vien? un taj? paš? uz??mum?, izmantojot laul?to kop?gaj? mant? ietilpstošu mantu gad?jum?, kad katrs no šiem laul?tajiem veic saimniecisko darb?bu patst?v?gi;

– tie pieņauj to, ka apstākļos, kādos laulātie veic šo lauksaimniecisko darbību saskaņā ar vienotas likmes režīmu lauksaimniekiem, viena laulātā izvēle savai darbībai piemērot parasto PVN režīmu izraisa vienotas likmes lauksaimnieka statusa zaudēšanu otram laulātajam, ja pēc konkrētās situācijas pārbaudes šīs sekas ir nepieciešamas, lai novērstu āunprētgas izmantošanas un krēpšanas risku, ko laulātie nevar novērst, iesniedzot atbilstošus pierādījumus, vai ja tas, ka šie laulātie veic šo darbību patstāvīgi un katrs saskaņā ar parasto PVN režīmu, nerada administratīvas grūtības salīdzinājumā ar situāciju, kad laulātajiem vienlaikus ir divi dažādi statusi.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – poļu.